

Հինգերորդ հաղորդում

**Բնական ընդունակությունը հակադրվում է
կյանքի հասունության հարուցանված ընդունակությանը
եկեղեցին՝ որպես Քրիստոսի օրգանական Մարմինը կառուցելու համար**

Գրվածքների ընթերցում. Գ Թգ 3:1, 11:1-8, Հս 9:14, Ա Կրթ 1:24, 30, Եսյ 45:15,
37:31, Մտք 6:6

I. Սողոմոնը դարձավ իմաստության մարդ և հասկացողության մարդ (Բ Մնց 1:10, հմմտ Կղս 2:2բ-3). սակայն, քանի որ նա բազմաթիվ հեթանոս կանանց առավ ու երկրպագեց նրանց կուռքերին և կառուցեց տեղեր, որպեսզի մարդիկ կուռքերի երկրպագեն, նա կորցրեց իր՝ Աստծուց տրված իմաստությունը և Աստծուց տրված հասկացողությունը. նա շատ անմիտ դարձավ ու վնաս հասցրեց իր թագավորությանը՝ Գ Թգ 3:1, 11:1-8.

Ա. Սողոմոնի հայրը՝ Դավիթը, մի մարդ, որ Աստծու սրտի համաձայն էր, ձախողվեց իր ցանկությանը տրվելու այս նույն կոպիտ ու տգեղ մեղքի հարցում (Բ Թգ 11). Սողոմոնի ձախողումը սատանայական այս գայթակղության հարցում շատ ավելի մեծ էր, քան իր հոր ձախողումը. նրա անկումը պայմանավորված էր՝ բազմաթիվ օտար կանանց սիրելու տենչանքին տրվելով (Գ Թգ 11:1-3), թողնելով Աստծուն, ով երկու անգամ հայտնվեց նրան (Խ. 9բ), և հեթանոս կուռքերին երկրպագելով իր սիրած օտար կանանց կողմից հրապուրվելու միջոցով՝ ԽԽ. 4-8:

Բ. Սողոմոնը յոթ հարյուր կին և երեք հարյուր հարճ ուներ (Խ. 3). նրանց ցանկությունը բավարարելու համար նա բարձր տեղեր կառուցեց. նրա կանայք «նրա սիրտը դարձրին դեպի այլ աստվածները» (Խ. 4). «Սողոմոնը զնաց սիդոնացիների Աստարովք աստվածուհու և Մեղքոմի՝ ամմոնացիների գարշանքի հետևից»՝ Խ. 5:

Գ. «Սողոմոնը Քամովսի՝ Մովաբի գարշանքի համար բարձր տեղ շինեց լեռան վրա, որը Երուսաղեմի առջև է, և Մողոթի՝ Ամմոնի զավակների գարշանքի համար»՝ Խ. 7.

1. Սողոմոնի թագավորման ընթացքում տաճարը կառուցվեց Երուսաղեմում, և Տիրոջ փառքը լցրեց տաճարը. տաճարի կառուցման դարաշրջանն Իսրայելի զավակների պատմության ոսկե ժամանակն էր՝ 8:10-11:

2. Եզակի տեղը՝ Երուսաղեմը, խորհրդապատկերում է միասնություն, մինչդեռ բարձր տեղերը խորհրդապատկերում են բաժանություն. ճիշտ ինչպես ամեն տեսակ չար ու գարշելի բաներն էին կապված բարձր տեղեր հիմնելու հետ, այնպես էլ, նորկտակարանյան եզրույթներով ասած, ամեն տեսակ չարիք կապված է բաժանության հետ՝ Ա Կրթ 1:10 և ծթգ 3:

3. Հատկանշական է, որ Սողոմոնը՝ հենց նա, ով, Աստծու ցանկության համաձայն, Աստծու ժողովրդի միասնության հողի վրա կա-

ԵՐՐՈՐԴ ԵՎ ՉՈՐՐՈՐԴ ԹԱԳԱՎՈՐԱՅ ԳՐՔԵՐ

ռուցել էր տաճարը, նախաձեռնեց բարձր տեղերը կրկին կառուցել՝
Գ Թգ 11:6-8:

- Գ. Սրա պատճառով նրա հետնորդներն իրենց թագավորության իննսուն տոկոսից ավելին կորցրին, և Աստծու ընտրած ժողովուրդը շատ սերունդների ընթացքում չարչարվեց իր միջավայրի բաժանությունից և խառնաշփոթից. ի վերջո նրանք կորցրին Աստծու տված երկիրն ու կռապաշտության օտար երկրներում դարձան գերի:
- Ե. Իսրայել ազգը Սողոմոնի ձախողման պատճառով դեռևս չարչարվում է. սա ի՛նչ նախազգուշացում և ահազանգ պետք է լինի մեզ համար: Մենք պետք է զգույշ լինենք. նույնիսկ տենչանքի տրվելու մի փոքր ձախողումը կարող է վնաս հասցնել եկեղեցական կյանքին ու սպանել եկեղեցական կյանքի հիանալի տեսանկյունները:
- Զ. Հետևաբար մենք պետք է զգույշ լինենք նույնիսկ ամենափոքր բանում. մենք պետք է ամեն ինչում հոգու համաձայն քայլենք (Հոմ 8:4, տես Զք 4:8-10), Աստծու մարդիկ պետք է Նրա հետ միասին ապրեն՝ միշտ ապավինելով Նրան ու Նրա հետ մեկ լինելով՝ Հս 9:14, Բ Կրթ 6:1ա, Ա Կրթ 3:9, Մտք 1:23:
- Է. Սողոմոնի մահը նոայլ հիասթափության ոլորտում էր (Գ Թգ 11:40-43). նրա փառքը խոտի ծաղկի պես ընկավ (Մտք 6:29, Ա Պտ 1:24), իսկ նրա հիանալի կարիերան դարձավ «ունայնությունների ունայնություն», որն ինքն էր քարոզել՝ Ժդվ 1:2:

II. Մենք պետք է Սողոմոնի ձախողումը հոգևոր կյանքի լույսի ներքո տեսնենք.

- Ա. Սողոմոնը իմաստուն մարդ էր, բայց ոչ հոգևոր. ընդունակ մարդ էր, բայց ոչ կյանքի մարդ. նա Աստծու տված բարի երկիրն Աստծուց տրված իր շնորհի միջոցով ամենաբարձր մակարդակի վայելեց. սակայն հոգևոր կյանքի հասունության փոքր չափի հետևանքով նա իր տենչանքին անգուսպ կերպով անձնատուր լինելու պատճառով կտրվեց Աստծու տնտեսության մեջ բարի երկրի վայելքից՝ Ա Կրթ 2:14-15, 3:1, 3:
- Բ. Սողոմոնի՝ Աստծուց տրված իմաստությունը նրան իր օրերի աշխարհում մեծ դարձրեց. սակայն նրա իմաստությունը բացառապես ֆիզիկական ոլորտում էր՝ առանց որևէ հոգևոր տարրի. նրա իմաստությունը գալիք իրական իմաստության ստվեր էր, և այն լիովին տարբերվում էր Պողոսի իմաստությունից՝ 1:24, 30:
- Գ. Պողոսի իմաստությունը հոգևոր իմաստություն էր, որը վերաբերում էր Քրիստոսի՝ մեր սրտերում Իր տունը հաստատելու հետ (Եփս 3:17), մեր քայլքին և մեր էությունը հոգու համաձայն պահելուն (Հոմ 8:4) և երկու հոգիների, այն է՝ աստվածային Հոգու և մարդկային հոգու՝ որպես մեկ հոգի միաձուլված լինելուն՝ խ. 16, Ա Կրթ 6:17:
- Դ. Աստծու տնտեսության խորհուրդները գլխավորապես Պողոսին էին բացահայտվել (Կղս 2:2, Եփս 3:3-5, 9-10). այսօր, եթե ուզում ենք իմանալ տիեզերքի բարձրագույն իմաստությունը, պետք է խորանանք Պողոսի Թղթերի բյուրեղացում-ուսումնասիրությունների մեջ. իրական իմաս-

տությունն Աստված է, ով մարմնավորված է Քրիստոսի մեջ, ով մեր մեջ դարձել է մեր իմաստությունը՝ մեզ Աստծու հետ մեկ դարձնելով և մեզ կյանքով և բնությանը, բայց ոչ Աստվածությանը Աստված դարձնելով. ուստի մենք դառնում ենք Եռամեկ Աստծու գլուխգործոցը, Նրա պոեմը՝ ցուցադրելով Նրա անսահման իմաստությունը և աստվածային մտահղացումը՝ Ա Կրթ 1:24, 30, Եփս 2:10, 3:9-11:

III. Սողոմոնը բնական ընդունակությամբ լի մարդ էր, բայց ոչ կյանքի մարդ, մի մարդ, ում իմաստությունը շնորհ էր, ոչ թե կյանքի չափ. նրա ձեռքբերումները վկայում էին Աստծու տված իմաստության շնորհի նրա կարողության մասին, այլ ոչ թե կյանքի հասունության ունակության դրսևորումների՝ Եբր 6:1, Կղս 1:28-29, Փլպ 3:12-15.

Ա. Մենք պետք է տեսնենք մեր բնական ունակության և այն ունակության տարբերությունը, որն անցել է մահվան և հարության միջով. մենք պետք է գիտակցենք, որ մեր բնական էությունը և բնական ունակությունն Աստծու բաներում անուժ են, անբավարար՝ Գրծ 7:22, Ելց 3:2-3,14-15, Ա Կրթ 2:14, Փլպ 3:3-9, Բ Կրթ 3:5-6:

Բ. Մենք չպետք է Աստծու բաներում որևէ կերպ վստահենք մեր բնական էությանը, այլ պետք է սովորենք մերժել մեր բնական էությունը և ամեն ինչում վարժել մեր հոգին՝ Քրիստոսի Մարմինը օրգանապես կառուցելու համար՝ Փլպ 3:3, Հռմ 8:4, Ա Տմթ 4:7:

Գ. Տիրոջ վերականգնման մեջ մեր բնական էության համար ոչ մի տեղ չկա. Տիրոջ վերականգնման մեջ եկեղեցիները՝ որպես Քրիստոսի կենդանի Մարմնի մասեր, ինքնաբերաբար կմերժեն այն ամենը, ինչ բնական է՝ Ա Կրթ 12:12-13:

Դ. Եկեղեցին կառուցելիս մեր մեջ եղող ամեն բնական բան պետք է ջախջախվի, նախքան մենք կարողանանք իրար միանալ. մենք կարող ենք կառուցվել միայն այն բանից հետո, երբ մեր բնական էությունը ջախջախված լինի՝ 566-րդ օրհներգ, 6 և 7-րդ տներ:

Ե. Բնական ունակությունը եսակենտրոն է և մեզ մղում է հպարտանալու, ինչը հանգեցնում է պարծենալուն և ինքնափառավորմանը. հարություն առած ունակությունը չի հպարտանում և չի պարծենում իրենով՝ հմմտ Կղս 1:17բ, 18բ, Փլպ 3:3, Բ Կրթ 12:9:

Զ. Բնական ունակությունը եսասեր է, և դրա բոլոր դիտավորությունները և խարդավանքները հանուն «ես»-ի են՝ առանց Աստծու կամքի որևէ նկատառման. հարուցանված ունակությունն Աստծու կամքի համար է. այն ջախջախվել է և «ես»-ի համար չէ, «ես»-ի ոչ մի տարր չունի՝ հմմտ Մտթ 16:24:

Է. Բնական ունակությունը մղում է անձնապաստանության և ինքնավստահության, սեփական անձով գործելու և ինքնետա մեզնից և ոչ թե Աստծուց կախված լինելու. հարուցանված ունակությունն ապավինում է Աստծուն և չի համարձակվում «ես»-ի համաձայն գործել, թեև իսկապես ունակ և կարող է դա անելու. հարուցանված ունակությունը

ԵՐՐՈՐԴ ԵՎ ՉՈՐՐՈՐԴ ԹԱԳԱՎՈՐԱՅ ԳՐՔԵՐ

վերահսկվում է Սուրբ Հոգու կողմից և չի համարձակվում իր ցանկությունների համաձայն գործել՝ հմնտ Բ Կրթ 1:8-9, 4:6-7, 12:7-9:

- Ը. Բնական ունակությունն աստվածային տարր չունի. նա իր սեփական փառքն է փնտրում և իր սեփական ցանկությունները բավարարում. այն միախառնված է մսեղիի և խառնվածքի տարրերի հետ. հետևաբար երբ նրան մերժում են, նա բորբոքվում է. հարուցանված ունակությունը մսեղիից զերծ է՝ հմնտ Ա Թսղ 2:4:
- Թ. Բնական ունակությունը ժամանակավոր է և ունակ չէ փորձություններին, անհաջողություններին կամ հակառակություններին դիմակայելու. հարուցանված ունակությունը փառաբանում է Հորը՝ ընդունելով Հոր կամքը՝ Մտք 11:20-26, Հվի 2:19, Գրծ 2:24:
- Ժ. Նրանք, ովքեր բնական ունակությունների համաձայն են ծառայում, փափագում են պարզևատրվել կամ ուրիշների կողմից գնահատվել. նրանք, ովքեր հարուցանված ունակության համաձայն են ծառայում, փափագում են Քրիստոսին շահել ու վճռականորեն ձգտում են Նրան հաճոյալի լինելու պատվին՝ Փլպ 3:8, Ծնդ 15:1, Եբր 11:5-6, Բ Կրթ 5:9:
- ԺԱ. Բնական ունակությունը սիրում է ինքն իրեն դրսևորել, մարդու կողմից ճանաչված լինել և իրեն ցույց տալ մարդու առջև. հարուցանված ունակությունը սիրում է ամեն ինչ գաղտնի անել և մեկ լինել «Իրեն թաքցնող Աստծու հետ» և «դեպի ներքև արմատակալել ու դեպի վերև պտղաբերել»՝ Եսյ 45:15, 37:31, Մտք 6:4, 6, 17-18:
- ԺԲ. Բնական ունակությունն ու կարողությունը՝ առանց կյանքի, մման են օձի, որը թունավորում է Աստծու մարդկանց. կյանքը մման է աղավնու, որն Աստծու ժողովրդին կյանք է մատակարարում և մեզ մղում դառնալու մեկը, ով իր մարդկայնությամբ արտահայտում է լիառատ Աստծուն՝ Նրա անուշահոտ առաքիճությունների միջոցով Նրա հարուստ հատկանիշներով հանդերձ. կյանքը մեզ մղում է շուշանի պես դառնալու, որն աճում է փշոտ թփերի մեջ ու մման է պայծառ աստղի, որ շողում է խավար գիշերում՝ Ելց 4:1-9, Մտք 3:16-17:
- ԺԳ. Ամեն անգամ, երբ մարդիկ փորձում են իրենց բնական ունակությունը եկեղեցի բերել, եկեղեցու իրականությունը կորչում է. միայն այն, ինչ անցնում է մահվան և հարության միջով, կարող է եկեղեցի բերվել՝ Ա Կրթ 3:16-17:

IV. Իսրայելի ու Հուդայի քառասունմեկ թագավորները բարձրագույն պաշտոնի էին, բայց նրանք բարի երկիրը վայելելու առումով զգույշ չէին. նույնիսկ Գավիթը լիովին չվայելեց բարի երկիրը. մենք պետք է նրանց օրինակը մեր հանդեպ կիրառենք.

Ա. Չար թագավորների չարիքի արմատը, ինչպես Իսրայելի ժողովրդի չարիքի արմատը, այն էր, որ նրանք թողել էին հենց Աստծուն՝ որպես կենդանի ջրերի աղբյուրի, և շրջվել դեպի հեթանոսական կուռքերը՝ որպես կոտրված ջրամբարներ, որոնք ջուր չեն պահում. այս երկու չարիքները նրանց խեղդեցին կռապաշտության և տենչանքներին տրվելու մահվան ջրերում՝ 2:13:

ԲՅՈՒՐԵՂԱՅՈՒՄ-ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐՈՒԹՅԱՆ ՈՒՐՎԱԳՐԵՐ

- Բ. Այսօր մենք թագավորներ ենք, որոնք կյանքում թագավորում են Քրիստոսի հետ՝ ստանալով շնորհքի և արդարության շնորհի առատությունը (Հռմ 5:10, 17). մենք պետք է ձգտենք հետևելու Պողոսի օրինակին, որը կարողացավ հռչակել, որ խաչվել է Քրիստոսի հետ և այլևս ոչ թե ինքն է ապրում, այլ Քրիստոսն է ապրում իր մեջ (Գղտ 2:20). նա ասաց, որ ապրում է Քրիստոսին Նրա մեծարման համար՝ ստանալով Հիսուս Քրիստոսի Հոգու առատ մատակարարումը, Մարմնի մատակարարումը՝ Փլպ 1:19-21ա:
- Գ. Հարության մեջ Քրիստոսը դարձավ կենդանարար Հոգին՝ որպես Եռամեկ Աստծու ավարտունությունը (Ա Կրթ 15:45բ). այս աստվածային, համաբովանդակ Հոգին մտնում է մեր հոգու մեջ և միաձուլվում մեր վերածնված հոգու հետ՝ Աստծուն և մարդուն, մարդուն և Աստծուն միաձուլված հոգում դարձնելով մեկ. երկու հոգիներն այժմ միաձուլված են որպես մեկ անբողջություն՝ 6:17, Հռմ 8:16:
- Դ. Այսօր Հոգի Աստված համաբովանդակ Հոգին է, բաղադրյալ Հոգին, օծող Հոգին, բացահայտող Հոգին և ավարտունացած Հոգին՝ որպես պատրաստված Եռամեկ Աստծու ավարտունությունը՝ Փլպ 1:19, Ելց 30:22-25, Ա Հվի 2:27, Ա Կրթ 2:10, Հյտ 22:17ա:
- Ե. Այսօր Տիրոջ վերականգնման մեջ մենք պետք է մեծ ուշադրություն դարձնենք միաձուլված հոգուն, մեր հոգու հետ միաձուլված Հոգուն և պետք է ապրենք, քայլենք և գոյատևենք այս միաձուլված հոգու մեջ և դրա համաձայն, որպեսզի կարողանանք իսկապես կյանքում թագավորել (Հռմ 8:4, 5:10, 17). այս միաձուլված հոգին Քրիստոսի Մարմնի սկիզբն է և կավարտունանա Նոր Երուսաղեմում՝ Եփս 1:17, 2:22, 3:5, 16, 4:23, 5:18, 6:18, Հյտ 21:10: